

**УХВАЛА
ПЕРШОЇ КОЛЕГІЇ СУДДІВ
ПЕРШОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Мусієнка Володимира Миколайовича щодо відповідності Конституції України (конституційності) частини четвертої статті 63 Цивільного кодексу України

К и ї в
3 вересня 2025 року
№ 109-1(I)/2025

Справа № 3-34/2025(70/25)

Перша колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України у складі:

Філюка Петра Тодосьовича – головуєчого, доповідача,
Кичуна Віктора Івановича,
Олійник Алли Сергіївни,

розглянула на засіданні питання про відкриття конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Мусієнка Володимира Миколайовича щодо відповідності Конституції України (конституційності) частини четвертої статті 63 Цивільного кодексу України.

Заслухавши суддю-доповідача Філюка П.Т. та дослідивши матеріали справи, Перша колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України

у с т а н о в и л а:

1. Мусієнко В.М. звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням перевірити на відповідність статті 3, частині першій статті 8, частині п'ятій статті 17, статті 21, частинам першій, другій статті 24, частині першій статті 32, частині першій статті 46, частині другій статті 65

Конституції України (конституційність) частину четверту статті 63 Цивільного кодексу України (далі – Кодекс), згідно з якою:

„Опікун або піклувальник призначаються переважно з осіб, які перебувають у сімейних, родинних відносинах з підопічним, з урахуванням особистих стосунків між ними, можливості особи виконувати обов’язки опікуна чи піклувальника.

При призначенні опікуна для малолітньої особи та при призначенні піклувальника для неповнолітньої особи враховується бажання підопічного“.

2. Вирішуючи питання про відкриття конституційного провадження у справі, Перша колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України виходить із такого.

Відповідно до Закону України „Про Конституційний Суд України“ конституційна скарга має містити, зокрема, обґрунтування тверджень щодо неконституційності закону України (його окремих положень) із зазначенням того, яке з гарантованих Конституцією України прав людини, на думку суб’єкта права на конституційну скаргу, зазнало порушення внаслідок застосування закону (пункт 6 частини другої статті 55); конституційна скарга вважається прийнятною за умов її відповідності вимогам, передбаченим, зокрема, статтею 55 цього закону (абзац перший частини першої статті 77).

Зі змісту конституційної скарги вбачається, що аргументація Мусієнка В.М. щодо невідповідності Конституції України частини четвертої статті 63 Кодексу зводиться до незгоди із застосуванням в остаточному судовому рішенні в його справі оспорюваних положень Кодексу, що не можна вважати обґрунтуванням тверджень щодо їх неконституційності.

Конституційний Суд України неодноразово зазначав, що вирішення питань застосування судами законів України не належить до його повноважень [Ухвала Великої палати Конституційного Суду України від 31 травня 2018 року № 28-у/2018; ухвали Першого сенату Конституційного Суду України

від 9 вересня 2020 року № 18-уп(І)/2020, Другого сенату Конституційного Суду України від 7 вересня 2022 року № 5-уп(ІІ)/2022].

Отже, автор клопотання не дотримав вимог пункту 6 частини другої статті 55 Закону України „Про Конституційний Суд України“, що є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі згідно з пунктом 4 статті 62 цього закону – неприйнятність конституційної скарги.

Ураховуючи викладене та керуючись статтями 147, 151¹, 153 Конституції України, на підставі статей 7, 8, 32, 37, 50, 55, 58, 62, 77, 86 Закону України „Про Конституційний Суд України“, відповідно до § 45, § 56 Регламенту Конституційного Суду України Перша колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України

п о с т а н о в и л а:

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Мусієнка Володимира Миколайовича щодо відповідності Конституції України (конституційності) частини четвертої статті 63 Цивільного кодексу України на підставі пункту 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

2. Ухвала є остаточною.

